

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 8/2016

28.01.2016. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у спору тужиље А.Г. из П., чији је пуномоћник А.Ј., адвокат из П., против туженог М.Г.1 из К., ради вршења родитељског права, уређења личних односа и издржавања, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 444/15 од 19.08.2015. године, у седници одржаној 28.01.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као несонована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 444/15 од 19.08.2015. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 444/15 од 19.08.2015. године одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву П2 80/14 од 16.04.2015. године, којом је: **1)** малолетна ћерка парничних странака М.Г.2, рођена ... године, поверена оцу - туженом М.Г.1, који ће самостално вршити родитељско право; **2)** уређен начин одржавања личних односа малолетног детета са мајком - тужиљом у овом спору, на начин одређен у изреци ове пресуде; **3)** обавезана тужиља да на име доприноса за издржавање малолетног детета месечно плаћа 8.000,00 динара, сваког првог до петог у месецу за текући месец, почев од 29.10.2013. године па убудуће, док за то постоје законски разлози, с`тим што ће заостале рате исплатити одједном у року од 15 дана; **4)** одбијен предлог за одређивање привремене мере, којом ће се мајци - тужиљи у овом спору поверити малолетно дете на самостално вршење родитељског права до правноснажног окончања овог спора; **5)** одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд испитао је побијану пресуду применом чл. 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из чл. 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, из брака парничних странака, закљученог 2005. године, странке имају ћерку - малолетну М.Г.2, рођену ... године. Брак парничних странака разведен је делимичном пресудом Основног суда у Панчеву од 22.10.2012. године, при чему је тужилца у августу 2012. године напустила брачну заједницу и отишла код својих родитеља у П. Малолетно дете - ћерка М.2, која је тада била стара шест година, остала је да живи са оцем у К. У међувремену, тужени је са М.М. засновао ванбрачну заједницу и из ове заједнице имају малолетног Д., рођеног ... године. У заједници са њима живи и мајка туженог Р.Г., која је пензионер. Тужени и његова ванбрачна партнерка живе као подстанари. Он је запослен и месечно зарађује око 25.000,00 динара, а поседује и пола катастарског јутра земље, једну башту и кућу у К. Притом, обавља и разне сезонске послове. Тужилца живи у П. са родитељима и сестром у кући која је власништво њених родитеља. Није запослена. У власништву има пољопривредно земљиште уписано у КО К. површине 84,08 ари. Као давалац издржавања закључила је 19.10.2012. године уговор о доживотном издржавању, због чега повремено, ради извршавања обавеза из тог уговора, живи у кући примаоца издржавања, такође у П. Баба туженог је 02.11.2011. године поднела кривичну пријаву против туженог због кривичног дела насиље у породици, у вези чега су у току доказне радње у предмету Основног јавног тужилаштва Кт 1736/12. Оценом налаза и мишљења органа старатељства Центра за социјални рад К. од 02.06.2014. године, који су допуњени изјашњењем на примедбе тужилце 14.04.2015. године, утврђено је да су оба родитеља способна, компетентна и мотивисана да врше родитељско право, да су сви услови у којима живи малолетно дете са оцем добри, при чему су и односи између чланова породице функционални на свим релацијама. Малолетна М.2 остварује добру комуникацију са ванбрачном партнерком свог оца, млађим братом и децом из првог брака очеве ванбрачне партнерке, која повремено долазе код њих. Само дете изражава жељу да остане код оца. Притом, отац се труди да препозна све потребе малолетног детета, заинтересован је за ћеркин даљи развој и њене потребе поставља изнад својих. Изражава љубав и заинтересованост према детету, при чему не искључује потребу детета за мајком и чак инсистира на њиховом контакту и виђању. Такође, мајка изражава љубав према малолетном детету, тежи да о њој преузме бригу. Међутим, по налазу стручног тима, „не ослушкује“ жеље свог детета и оно што дете не говори, али јасно ставља до знања.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право - чл. 266. став 1. у вези чл. 6. став 1. и 77. став 3. Породичног закона, када су закључили да је најбољи интерес малолетног детета да родитељско право самостално врши отац - тужени у овом спору.

Правилно је оцењен налаз и мишљење органа старатељства надлежног Центра за социјални рад, који је састављен од стручног тима - психолога, педагога и социјалног радника, у погледу мишљења да је у најбољем интересу малолетне М.Г.2 да буде поверена оцу, који ће самостално вршити родитељско право, при чему је неопходно регулисати редован контакт са мајком, по моделу одређеном у

побијаној одлуци. Иако оба родитеља имају капацитет да адекватно задовоље потребе детета, позитивно су мотивисани и одговорни, малолетна М.2 показује већу приврженост оцу, са којим је опуштенија и има бољу комуникацију. Притом, изражава и жељу да код њега остане. Са друге стране, иако способна и мотивисана, мајка не послушнује жеље свог детета и оно што дете прећутно или изричито ставља до знања.

Применом чл. 61. став 1. и 78. став 3. у вези чл. 266. и 270. Породичног закона, суд је, имајући у виду најбољи интерес малолетног детета, уредио начин одржавања личних односа малолетне М.2 са мајком. Ти односи се, иначе, од престанка брачне заједнице одвијају несметано, што је неопходно да би се задовољиле психолошке потребе детета и обезбедили услови за његов правилан психо-физички развој.

Имајући у виду узраст малолетног детета, његове потребе, као повериоца издржавања, а са друге стране могућности тужиље, дужника издржавања, као и минималну суму издржавања прописану чланом 160. став 4. Породичног закона, правилно су примењени чл. 160, 161. и 162. овог закона, у погледу критеријума, начина и висине одређивања издржавања, када је тужиља обавезана да доприноси издржавању малолетног детета са 8.000,00 динара месечно, на начин одређен у изреци побијане одлуке.

У ревизији тужиље понављају се жалбени наводи, који су били предмет правилне оцене другостепеног суда, коју прихвата и ревизијски суд.

На основу чл. 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**